

Bilag 1.

Indenrigsministeriets Skrivelse af 13de Marts 1874 til Begrundelse af Vindringsforslagene Nr. 13 og 15.

„Som det vil være i det ærede Udvalgs Grindring, er det i Lov om Anlæg og Drift af en lolland-falsterk Jernbane af 25de Marts 1872 § 1 bestemt, at:

„Forbindelsen mellem Volland og Falster tilveiebringes enten ved Anlægget af en Bro over Guldborgsund eller ved Afbenyttelsen af den sammesteds allerede tilstedeværende Bro efter fornyden Overenskomst med Amtsrådet.“ — I det Andragende om Koncession paa den samlede lolland-falsterke Jernbane, der under 28de Februar f. A. indkom til Ministeriet fra Privatbanken i København, meddelte denne, at den i Henhold til den citerede Bestemmelse ønskede Forbindelsen mellem Falster og Volland iværksat ved Benyttelsen af den alt tilstedeværende Bro. Dette Ønske var begrundet dels i den Omstændighed, at Forhandlingerne om Etableringen af en gennemgaaende Forbindelse over Volland vare strandede, dels i, at Priserne paa Materiale og Arbejdsløn vare stegne saa betydeligt siden Lovens Emanation, at Bygningen af en ny Bro vilde medføre en ikke ringe Overskrivelse af den Sum, hvorfor der efter Loven kan gives Rentegaranti af Statskassen. Da Regjeringen under Hensyn til, at Banen foreløbigt i det Væsentlige ikkun vilde faae Betydning for den lokale Trafik, ikke fandt Noget at erindre imod, at den nuværende Bro benyttedes, blev det i den Banen ved allerhøieste Resolution af 29de Marts f. A. meddelte Koncession paa Baneanlægget, under Forudsætning af Amtsrådets Samtykke hertil, tilladt Koncessionshaveren at etablere Forbindelsen paa den angivne Maade, idet man dog, for det Tilfælde, at en gennemgaaende Forbindelse senere skulde blive iværksat over Volland, indskrænkede Tilladelsen til ikkun at gjælde „indtil Forholdenes Udvikling maatte gjøre Tilveiebringelsen af en egen Bro for Jernbanetrafikken nødvendig“.

Allerede forinden Koncessionen blev endelig udfærdiget, havde jeg, da det efter de med Privatbanken førte Forhandlinger maatte anses for sikkert, at Koncession paa Baneanlægget vilde blive Samme meddelt, for at fremme Sagen, begjært en Udtalelse fra Maribo Amtsråd om, hvorvidt dette maatte være villigt til at samtykke i, at Broen over Guldborgsund benyttedes som Forbindelsesled mellem Banerne.

Jeg modtog derefter under 3die Juli f. A. Underretning fra Amtsrådet om, at Samme havde meddelt det begjærte Samtykke paa forskjellige Betingelser, deriblandt: at en fra Overveieinspektøren, Oberst Wend, fremkommen Plan til Broens Forstærkning i det ommeldte Diemed blev lagt til Grund, dog med de Modifikationer, som i Følge en fra Amtsoveieinspektøren modtagen Erklæring maatte anses for nødvendige. Da Amtsrådets Tilladelse til Broens Afbenyttelse imidlertid saaledes var knyttet til Udførelsen af et bestemt, Ministeriet ubejendigt, Projekt, kunde jeg ikke betragte Sagen som afgjort for Ministeriets Vedkommende, selv om Banen maatte være villig til at indgaa paa de øvrige af Raadet opstillede Betingelser. Hvad enten nemlig Forbindelsen mellem Øerne tilveiebragtes ved en ny Bro eller ved Afbenyttelsen af den tilstedeværende Bro, maatte det fra Ministeriets Side være en usfravigelig Fordring, at Togene overførtes ved Dampkraft. At tillade en anden Overførelsesmaade, vilde ikke være stemmende med de i Loven givne Bestemmelser om Baneanlægget. I Følge Loven skal „Banen nemlig udgaa fra Nykjøbing“ og føres i vestlig eller sydlig Retning o. f. v., hvilket selvfølgelig ikke vilde være Tilfældet, naar Jernbanevognene enkeltvis førtes over Broen ved Hestekraft eller paa anden lignende Maade. Da nu Oberst Wend i en af ham over Sagen afgiven Erklæring oplyste, at det i det Amtsrådet forelagte Projekt var forudsat, at Togene skulde føres over Broen ved Hestekraft, maatte jeg saaledes betragte det af Raadet givne Samtykke til Broens Benyttelse i det ommeldte Diemed som ufuldstændigt og anse det for nødvendigt paany at forelægge Samme Sagen. For at fremme dennes Afgjørelse, paalagde jeg den kongelige Kommissarius ved den lolland-falsterke Jernbane at søge en Overenskomst opnaaet mellem samtlige de paagjældende Parter paa Grundlag af, at Togene overførtes ved Dampkraft. Efter at der derpaa havde fundet en mundtlig Forhandling Sted i Nykjøbing, udtalte Amtsrådet i et den 28de August afholdt Møde, at det ikke var uilbsjæligt til at indrømme, at Jernbanetogene førtes over Broen ved mindre Lokomotiver (Nangeringslokomotiver), naar der stillede Raadet fuldkommen betryggende Sikkerhed for, at Amtet blev holdt aldeles skadesløst for enhver Broen herved tilføjet Forringelse. Forinden imidlertid endelig Beslutning toges, maatte Raadet forlange nye Undersøgel-